

Рибѣ — ловджийски кучета.

Дивитѣ народи си служатъ при риболовството съ особени риби, така, както у насъ употребяватъ ловджийскитѣ кучета при ловъ на дивечъ.

Христофоръ Колумбъ, при второто си пътуване въ Западна-Индия, е билъ първия европейецъ, който е наблюдавалъ ловъ съ риби.

Въ онѣзи времена хората не се очудвали на разказитѣ за чудноватата Америка. Но 400 години по-късно — въ 1885 год., когато леди Ана Брасей публикувала едно описание за тѣзи

„ловджийски риби“, които тя наблюдавала отъ своята яхта въ Венецуела, всички се усъмнили въ истинността на думитѣ ѝ.

Леди Брасей съобщавала: „Забелязахъ въ една отъ лодкитѣ рибата, която индийцитѣ употребяватъ като ловджийско куче. Индиецътъ хвърли въ водата завързаната съ здрава връвъ риба. Тази риба вижда отдалече другитѣ риби, хвърля се върху тѣхъ и се впила така здраво, че рибарътъ я изтегля заедно съ плячката.

Това се повтаря, докато нало-

1. „Ловдж. риба“ съ ясноочертанъ щитъ на горната страна на главата.
2. Споредъ описанията на леди Ана Брасей — ловъ съ ловд. риба.

вятъ достатъчно риба“.

Тази „ловджийска риба“, която се залепя по корабитѣ, е била позната и на старитѣ гърци. Среща се въ Срѣдиземно море и е дълга 25 см. — много малка, за да обърне и най-леката лодка. Въ Европа не я използватъ при риболовството, и вѣроятно това се дължи на малкия ѝ ръстъ, който тя има у насъ. Рибата, която се използва за ловджийски цели, е дълга 1 м., и туземцитѣ я наричатъ главосмукачъ или щитоносна риба. На горната страна на главата си тя има щитъ — образуванъ отъ гръбната перка, съ която се впила въ гладкитѣ повърхности на па-